

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200649
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200649.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): M. L. A. Z., bytom S. XXXX/X, XXX XX O., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Odbor bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, Špitálska 14, 812 28 Bratislava, v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. marca 2019 č. k. 6S/85/2017-115 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím o odvolaní č. KRPZ-BA-KDI21-19/2017-P z 27.02.2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný ako odvolací správny orgán podľa § 58 ods. 1 podľa § 58 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Malackách, Okresného dopravného inšpektorátu (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. p. ORP-P-591/MA-ODI2-2016 z 28.12.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu“) potvrdil.

2. Prvostupňový orgán dňa 23.12.2016 zadržal podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 8/2009 Z.z.“) vodičský preukaz č. D. vydaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v

Malackách dňa 18.12.2015, ktorého držiteľom je žalobca (ďalej len „vodičský preukaz“), pretože dňa 23.12.2016 v čase 14.35 viedol v Malackách z čerpacej stanice pohonných hmôt TAM v smere do centra mesta motorové vozidlo zn. AUDI A5, TEČ: O.-XXXDL, pričom spôsobil dopravnú nehodu. Nehodu mal spôsobiť tým, že sa nesprával disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť cestnej premávky, pritom neprispôsobil svoje správanie situácii v cestnej premávke a pred výjazdom na cestu č. II/503 v km 64,5 nerešpektoval vodorovné dopravné značenie č. V 13 „Šikmé rovnobežné čiary“, ktoré vyznačujú priestor, do ktorého je zakázané vchádzať a vošiel do tohto priestoru a zastavil po pravej strane vedľa vyznačeného jazdného pruhu, v ktorom stála jazdná súprava zložená z nákladného motorového vozidla zn. Volvo FH, TEČ: D.-XXXER s návesom zn. Krone, TEČ: D.-XXXZN, ktorej vodič Š. Y. dával prednosť v jazde vozidlám jazdiacim po hlavnej ceste. Následne sa obe vozidlá pohli smerom na hlavnú cestu, pričom žalobca opätovne zastavil a vodič Y., ktorý vzhľadom na vzájomnú polohu oboch vozidiel nemohol vidieť vozidlo žalobcu, vyšiel so svojím vozidlom z miesta mimo cesty na hlavnú cestu, pričom pravou časťou návesu narazil do ľavej časti stojaceho vozidla žalobcu a toto po celej dĺžke ľavej časti poškodil. Požitie alkoholu u vodičov zistené nebolo.

3. Prvostupňový orgán vydal podľa § 70 ods. 7 zák. č. 8/2009 Z.z. rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu, nakoľko možno dôvodne predpokladať, že za tento skutok, zo spáchania ktorého je žalobca podozrivý, mu môže byť uložený trest alebo sankcia zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Prvostupňový orgán podľa § 70 ods. 6 zák. č. 8/2009 Z.z. preskúmal aj odôvodnenosť zadrżenia vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a na základe zistených skutočností rozhodol, že dôvod zadrżenia naďalej trvá.

4. Podľa názoru žalovaného je rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu dôvodné a vydané v súlade so zák. č. 8/2009 Z. z. Postup správneho orgánu bol v súlade s § 70 ods. 1 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. V danom prípade žalobca prekážal vodičovi jazdnej súpravy, nakoľko sa nachádzal na mieste, kde je to zakázané, v situácii, v ktorej nemal zákonný dôvod sa na predmetnom mieste nachádzať. Žalovaný zdôraznil, že zadržení vodičského preukazu nie je ešte sankcia. Rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu je rozhodnutím, ktorým sa neriešia meritórne otázky (zavinenie a zodpovednosť za priestupky), podstatnou otázkou odvolacieho konania bolo, či boli a stále trvali dôvody, pre ktoré bol vodičský preukaz zadržený. Ide o predbežné opatrenie, z časového hľadiska teda len dočasné rozhodnutie, ktoré je platné iba do konečného rozhodnutia vo veci.

5. Žalovaný zdôraznil, že pre vydanie rozhodnutia o zadržení vodičského preukazu postačuje dôvodné podozrenie, že nastali okolnosti, pre ktoré je možné vodičský preukaz zadržať, a teda dôvodné podozrenie, že sa dopustil skutku, za ktorý je možné uložiť zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, pričom poukázal na § 22 ods. 1 písm. g) a § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Účastníci škodovej udalosti sa nedohodli na zavinení, a preto ide podľa § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o dopravnú nehodu. Vzhľadom na doterajšie výsledky objasňovania je predmetom konania vo veci zadrženého vodičského preukazu tá skutočnosť, že žalobca spôsobil dopravnú nehodu. Či bude uznaný vinným zo spáchania priestupku, je otázkou ďalšieho konania. Žalovaný dospel k záveru, že dôvody zadrżenia vodičského preukazu trvali, pričom vychádzal z doposiaľ zisteného skutkového stavu veci a zaoberal sa iba odôvodňujúcimi okolnosťami zadrżenia vodičského preukazu ako aj odôvodňujúcimi okolnosťami vydania rozhodnutia o zadržení vodičského preukazu.

II.

Konanie na krajskom súde

6. Správnu žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia spolu s prvostupňovým rozhodnutím a potvrdením o zadržení vodičského preukazu a vrátenia vecí na ďalšie konanie z dôvodu ich nezákonnosti.

7. Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez

nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) zamietol.

8. Krajský súd dospel k názoru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Pre správny súd je rozhodujúce, či rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej úvahy nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V danom prípade po zohľadnení týchto skutočností krajský súd nemohol konštatovať nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Námietky žalobcu sú podrobne opísané v napadnutom rozhodnutí, žalovaný sa nimi zaoberal a v rozhodnutí zrozumiteľne a preskúmateľne vyporiadal. Je zrejmé, na základe čoho dospel žalovaný k právnomu záveru vo svojom rozhodnutí a toto z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia podľa názoru súdu aj jednoznačne vyplýva, a preto námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného krajský súd nepokladal za dôvodnú.

9. Krajský súd uviedol, že písomnosť - potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu zo dňa 23.12.2016 predstavuje len v písomnej forme vydaný doklad o určitej skutočnosti - zadržaní vodičského preukazu žalobcu, ku ktorému došlo dňa 23.12.2016. Nejedná sa o žiadne rozhodnutie (opatrenie) orgánu verejnej správy, ktoré by podliehalo súdному prieskumu v správnom súdnictve. Touto písomnosťou sa len deklaruje určitá skutočnosť, ktorá nastala po dopravnej nehode vo vzťahu k jej účastníkovi, ktorý je podľa názoru šetriaceho policajného orgánu dôvodne podozrivý z jej zavinenia. Samotné potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu má charakter vopred predtlačenej písomnosti, do ktorej sa vpisujú určité skutočnosti ohľadne vodiča, ktorého vodičský preukaz sa zadržal, uvádza sa dôvod zadržania vodičského preukazu (v danom prípade § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z.), vyznačuje sa skutočnosť o tom, či sa povoľuje/nepovoľuje ďalšia jazda dotknutému vodičovi, označuje sa spáchaný priestupok (v danom prípade § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch). Krajský súd ďalej konštatoval, že predmetné potvrdenie bolo riadne vydané príslušným policajným orgánom, obsahuje všetky údaje a je riadne podpísané policajtom a vodičom - žalobcom. Niet pochybností o jeho zákonnosti.

10. K zákonnosti rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu krajský súd uviedol, že prvostupňové rozhodnutie (zo dňa 28.12.2016) mal prvostupňový orgán povinnosť vydať v lehote do 15 dní od zadržania vodičského preukazu (23.12.2016). Potom prvostupňový orgán postupoval procesne v súlade so zákonom, keď takéto rozhodnutie vydal. Pre jeho vydanie pritom postačuje, ak konajúci policajný orgán vyhodnotí situáciu vzniknutú stretom motorových vozidiel tak, že dospeje k záveru, že voči jednému účastníkovi (viacerým) je dôvodné podozrenie, že nastali okolnosti, pre ktoré je mu možné vodičský preukaz zadržať. Takouto okolnosťou je, a aj v danom prípade bezpochyby bolo, dôvodné podozrenie, že sa vodič (žalobca) dopustil priestupku, za ktorý je možné v zmysle zákona o priestupkoch uložiť sankciu - zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Zároveň nie je rozhodujúce, či daný vodič aj následne bude uznaný vinným zo zavinenia tejto dopravnej nehody. Samozrejme toto predpokladá správne a zákonné vyhodnotenie vzniknutej situácie ako dopravná nehoda a nie škodová udalosť. V danom prípade bola vzniknutá situácia konajúcim orgánom verejnej správy aj správne vyhodnotená, nakoľko medzi jej účastníkmi nedošlo k dohode o jej zavinení (§ 64 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z.) a potom sa bude jednať o dopravnú nehodu vždy, a to aj bez ohľadu na výšku vzniknutej škody na zúčastnených vozidlách (aj v prípade ak by zjavne nepresiahla zákonom požadovanú výšku vyplývajúcu z § 64 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z.). Preto právne posúdenie danej situácie ako dopravnej nehody konajúcim orgánom verejnej správy bolo správne.

11. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci a že by skutkový stav bol rozporný s obsahom spisu, nakoľko už v čase vydania prvostupňového rozhodnutia sa v administratívnom spise nachádzali dôkazy, z ktorých jednoznačne vyplývalo, že žalobca ako vodič sa dopustil protiprávneho konania podrobne uvedenom v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia. Opis dopravnej situácie ako aj správanie vodičov po nehode vyhodnotil prítomný policajt vo vzťahu k žalobcovi tak, že mu zadržal vodičský preukaz a zakázal ďalšiu jazdu, čo bolo plne v jeho právomoci. V danej situácii na takýto postup policajného orgánu postačuje dôvodné podozrenie voči účastníkovi

dopravnej nehody (žalobcovi) z jej zavinenia, čo v danom prípade aj vyplývalo z dôkazov, ktoré mal policajný orgán v čase vydania prvostupňového rozhodnutia k dispozícii. Podľa krajského súdu bol skutkový stav veci zistený v dostatočnom rozsahu pre vydanie napadnutého rozhodnutia a dôkazy, z ktorých rozhodnutie vychádzalo zodpovedali obsahu spisu v čase jeho vydania. Správne konanie (prvostupňové a druhostupňové) je vždy jednotné, a preto aj prípadné pochybenia orgánu verejnej správy v prvom stupni, ak sú odstránené druhostupňovým orgánom nemajú v zásade vplyv na zákonnosť postupu a napadnutého druhostupňového rozhodnutia. Je pravdou, že záznam o dopravnej nehode bol vypracovaný až nasledujúci deň (24.12.2016), avšak účastníci nehody boli bezprostredne po nej vypočutí (záznam o podaní vysvetlenia) a obsah ich výpovedí bol vnesený do záznamu o dopravnej nehode. Pred vydaním napadnutého rozhodnutia došlo k dňa 21.01.2017 k doplneniu dokazovania o výsluch O.. A. Z. - záznam o podaní vysvetlenia.

12. Krajský súd zdôraznil, že posúdenie miery zavinenia účastníkov dopravnej nehody je predmetom samostatného meritórneho konania o priestupku na úseku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v danom prípade z administratívneho spisu ako aj vyjadrenia žalovaného vyplýva, že takého správne konanie riadne prebehlo a v ňom bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku kladeného mu za vinu (špecifikovaného v napadnutom rozhodnutí) a bol mu právoplatne uložený trest - peňažná pokuta 270 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 8 mesiacov. V priebehu súdneho konania žalobca trest vykonal - zaplatil uloženú pokutu a podrobil sa preskúšaniu. Krajský súd zároveň uviedol, že námietky uvedené v žalobe boli žalobcom vznesené aj v konaní o priestupku (v merite veci) a boli konajúcim orgánom verejnej správy v tomto konaní a v ňom vydanom rozhodnutí aj zodpovedané. Žalovaný sa v tomto správnom konaní nemá povinnosť zaoberať otázkou, ktorá má byť riešená v meritórnom konaní o priestupku, t. j. otázkou zavinenia dopravnej nehody ako sa mylne domnieva žalobca. Žalovaný má povinnosť zisťovať existenciu dôvodov zadržania vodičského preukazu a v napadnutom rozhodnutí sa tým žalovaný aj zaoberal.

13. Záverom krajský súd uviedol, že v administratívnom konaní nezistil žiadne porušenia, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žalovaný vykonal riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite zistil skutkový stav veci. Napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je dostatočne odôvodnené, pričom žalovaný sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v odvolaní žalobcu a zistený skutkový stav správne právne vyhodnotil.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / vyjadrenia

A)

14. Rozsudok krajského súdu napadol žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnou sťažnosťou z 17.05.2019, v ktorej uviedol nasledovné dôvody kasačnej sťažnosti:

- krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.),
- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.),
- krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.).

15. Sťažovateľ mal za to, že ide o objektívne nesprávny záver krajského súdu, že závery správneho orgánu jednoznačne vyplývajú z rozhodnutia a spisu, nakoľko tento záver krajského súdu vychádza zo štyroch dôkazov, z ktorých nevyplýva nič, jeden je v prospech podozrivého a jeden - náčrtok miesta - mapuje situáciu po udalosti. Podľa zásady in dubio pro reo je situácia, z ktorej vychádza správny orgán v prospech páchatel'a a nie v jeho neprospech, resp. z uvedených dôkazov objektívne nemožno vyvodiť záver, ktorý prijal prvostupňový orgán aj žalovaný a ktorý súd označil za jednoznačný. Rozhodnutie je teda podľa sťažovateľa nepreskúmateľné od počiatku a rozhodnutie súdu je vydané na základe zlého právneho posúdenia veci, rozhodnutie má znaky materiálneho rozhodovania vo veci a absentuje využitie

rozhodovania o právnej otázke.

16. Vo vzťahu k záverom krajského súdu o potvrdení o zadržení vodičského preukazu sťažovateľ namietal, že keďže dňa 23.12.2016 došlo k udeleniu zákazu jazdy, a teda k obmedzeniu práv na základe potvrdenia, toto potvrdenie je nutné považovať za rozhodnutie, nakoľko zasahuje do práv a slobôd občana. Sťažovateľ má za to, že neexistovali právne dôvody ani právna kvalifikácia ku dňu obmedzenia na právach a slobode. Krajský súd nesprávne právne posúdil postup správneho orgánu, nakoľko sa vôbec nevysporiadal, na akom právnom základe bola sťažovateľovi zakázaná jazda a tento stav neskúmal do dnešného dňa. Ak by tento stav skúmal, tak zo spisu je zrejmé, že od počiatku neboli splnené náležitosti udelenia zákazu jazdy. Sťažovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžd/4/2014 a mal za to, že zadržanie vodičského preukazu bolo nedôvodné a neprimerané. Podľa názoru sťažovateľa je zrejmé, že v čase rozhodovania dňa 28.12.2016 nemal správny orgán k dispozícii resp. v spise nič iné, len žiadosť zo dňa 23.12.2016 a vodičský preukaz. Touto skutočnosťou sa nezaoberal ani žalovaný ani krajský súd.

17. Sťažovateľ videl nesprávny procesný postup krajského súdu v tom, že nekonal o právnych otázkach, ale je zrejmé, že sa snažil hodnotiť skutkovú stránku veci, čo je v rozpore s funkciou správneho súdnictva. Ak by chcel postupovať správno-právne, musel by vyhodnocovať jednotlivé súčasti spisu podľa ich reálnej časovej a procesnej existencie a nie ako sumár faktických svedectiev, o ktorých si spravil názor evokujúci voľnú úvahu.

18. Podľa sťažovateľa naplnil krajský súd sťažnostný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) S.s.p., keď krajský súd nad rámec žaloby prijíma skutkové závery na základe vlastnej úvahy avšak právne závery v tomto dôsledku absentujú. Na základe citovanej judikatúry je zrejmé, že krajský súd sa odklonil od rozhodovacej praxe kasačného súdu.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutia v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami a vec vráti správcovi dane na ďalšie konanie alebo zruší rozhodnutie krajského súdu a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)

20. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 27.06.2018 žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Žalovaný mal za to, že so všetkými námietkami sťažovateľa sa už krajský súd v odôvodnení kvalifikovane vysporiadal. Rozsudok krajského súdu vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, spočíva na správnej právnej kvalifikácii a netrpí žiadnymi vadami. Krajský súd rozhodol zákonne, keď žalobu zamietol.

21. Žalovaný uviedol, že vydať rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu bez ďalšieho konania do 15 dní odo dňa zadržení vodičského preukazu bolo zákonnou povinnosťou správneho orgánu a uvedené rozhodnutie iba deklaruje skutočnosť, ktorá nastala v minulosti, pričom v uvedenom rozhodnutí nerieši správny orgán meritórne otázky. Správny orgán sa námietkami sťažovateľa, ktoré súviseli s meritom veci zaoberal v konaní o priestupku, a nie v rozhodnutí o zadržení vodičského preukazu, ako sa mylne domnieva sťažovateľ. Pre vydanie rozhodnutia o zadržení vodičského preukazu postačuje dôvodné podozrenie, že vodič motorového vozidla sa dopustil priestupku, za ktorý je možné uložiť zákaz činnosti viesť motorové vozidlo. Uvedenú skutočnosť správne potvrdil aj krajský súd v rozsudku.

22. Podľa žalovaného sťažovateľ opätovne uvádza dôvody, ktoré boli dôvodmi podania žaloby, s ktorými sa krajský súd vo svojom rozhodnutí dostatočne vysporiadal. Žalovaný zároveň uviedol, že právny dôvod kasačnej sťažnosti musí byť presne vymedzený a nie je možné ponechať na kasačný súd, aby si domyslel, aké výhrady a námietky sťažovateľ uplatňuje, resp. aby si vybral skutočnosti, ktoré sťažovateľ vytyka konaniu pred krajským súdom. Sťažovateľ ako dôvod kasačnej sťažnosti uviedol odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, no uvedené sťažovateľ v kasačnej sťažnosti ďalej nijak nezdôvodnil.

23. Tvrdenie sťažovateľa týkajúce sa neexistencie dôkazu je zavádzajúce, nakoľko krajský súd vysvetlil, že záznam z dopravnej nehody bol vypracovaný nasledujúci deň (24.12.2016). Žalovaný je toho názoru, že aj skutkové tvrdenia sťažovateľa musia mať istú kvalitu, čo v tomto prípade u sťažovateľa absentuje. Ku kasačným námietkam sťažovateľa, ktoré sú opakujúcimi sa námietkami sťažovateľa žalovaný uviedol, že s týmito sa už správne orgány vysporiadali v merite veci v konaní o priestupku. Sťažovateľ záverom poukázal na charakter kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku a že istota a stabilita nastolená právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne.

IV.

Právne názory kasačného súdu

24. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. apríla 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

25. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania krajského súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

26. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

27. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti označil ako dôvod kasačnej sťažnosti nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. a odklon od rozhodovacej praxe kasačného súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. Kasačný súd tieto dôvody kasačnej sťažnosti nepovažuje za naplnené.

Podľa § 64 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. v cit. znení policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

Podľa § 70 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. v cit. znení policajt bezodkladne vydá o zadržení vodičského preukazu potvrdenie a najneskôr v nasledujúci pracovný deň po zadržení vodičského preukazu zašle vodičský preukaz orgánu Policajného zboru príslušnému podľa miesta, kde bol vodičský preukaz

zadržaný. V potvrdení môže policajt povoliť ďalšiu jazdu s vozidlom najviac na 15 dní, ak takou jazdou nebude ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky; povolenie platí len na území Slovenskej republiky.

Podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. v cit. znení orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. a) sa nevydáva, ak v lehote do 15 dní od zadržania vodičského preukazu už bolo právoplatne rozhodnuté o uložení trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorového vozidla alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla a príslušný orgán sa o tom dozvedel. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. b) až e) sa nevydáva.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch v cit. znení za priestupok podľa odseku 1 písm. e), g) a i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

28. Kasačný súd úvodom uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci, teda nesprávna aplikácia objektívneho práva nastáva v prípade, ak krajský súd aplikoval na správne zistený skutkový stav nesprávnu právnu normu, alebo síce použil správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že sťažovateľ síce založil svoju kasačnú sťažnosť na tomto dôvode kasačnej sťažnosti, avšak nezrejmil, v čom konkrétne spočíva nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, resp. ako je vyššie naznačené, v čom spočíva nesprávna aplikácia objektívneho práva krajským súdom. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal len na podľa jeho názoru absentujúce právne názory krajského súdu a nesprávny záver krajského súdu o vyhodnotení skutkového stavu v neprospech sťažovateľa, čo nemožno so zreteľom na vymedzenie kasačného dôvodu nesprávneho právneho posúdenia považovať za dostatočné.

29. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Kasačný súd nezistil pri rozhodovaní nedostatky právneho posúdenia a zhodne s názorom krajského súdu konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky na zadržanie vodičského preukazu sťažovateľovi a vydanie prvostupňového a napadnutého rozhodnutia. Zároveň odôvodnenie rozsudku krajského súdu vytvára dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, pričom kasačný súd vo svojom odôvodnení jeho dôvody doplnil.

30. V uvedenej súvislosti kasačný súd považuje v prvom rade za potrebné sa vyjadriť k samotnému oprávneniu zadržať vodičský preukaz a k charakteru tohto inštitútu. Policajt je v zmysle § 70 ods. 1 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Zadržanie vodičského preukazu je teda opatrením, ktoré nemožno chápať ako sankciu, aj keď sa tak môže na prvý pohľad javiť (podobá sa sankcii zákazu činnosti). Zadržanie vodičského preukazu teda nie je trestaním, nejde o rozhodovanie o priestupku a uložení sankcie (s presne vymedzenou výškou). Toto opatrenie neplní represívnu funkciu, ale najmä funkciu ochrannú, ktorá zahŕňa právomoc poskytnúť ochranu zákonom chránenému záujmu obmedzením alebo odňatím práva v zákonom stanovených prípadoch na zabránenie ďalšiemu páchaniu správnych deliktov. Vo svetle uvedeného nemožno priznať námietkam sťažovateľa smerujúcim k aplikácii zásad správneho trestania in dubio pro reo, presumpcie nevinu či iných dôvodnosť.

31. Podľa názoru kasačného súdu je potrebné preto dôsledne rozlišovať rozhodovanie o zadržaní vodičského preukazu, kde postačuje dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku, za ktoré je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, a rozhodovanie o samotnom priestupku, kde sa vyžaduje už preukázanie spáchania priestupku konkrétnym páchatelom vrátane preukázania jeho zavinenia. Krajský súd preto správne uviedol, že posúdenie miery zavinenia účastníkov dopravnej nehody je predmetom samostatného meritórneho konania o priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

32. V tejto súvislosti si kasačný súd dovoľí poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 05. februára 2019, sp. zn. 4Asan/9/2018, v ktorom kasačný súd jasne vymedzil rozsah zisťovania skutkového stavu pri zadržaní vodičského preukazu a ktorého závery je možné aplikovať aj v prejednávacom prípade:

„V konaní o zadržanie vodičského preukazu orgán, ktorý o zadržaní vodičského preukazu rozhoduje, nie je oprávnený zisťovať skutkové okolnosti dopravnej nehody a mieru zavinenia vodiča, ktorému vodičský preukaz zadržáva. Tieto otázky sa skúmajú a riešia v trestnom, eventuálne priestupkovom konaní. Najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že na aplikáciu ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke bolo v danom prípade postačujúce posúdenie možnosti uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúce v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého je žalobca dôvodne podozrivý, pričom zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke môže trvať až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (§ 70 ods. 3).

Ďalšie námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné, nakoľko sa týkajú skutkových okolností dopravnej nehody a miery zavinenia vodiča a nesúvisia s preskúmaným rozhodnutím.“

33. Pokiaľ teda krajský súd nevyhodnocoval v konaní zavinenie sťažovateľa a námietky týkajúce sa skutkových okolností dopravnej nehody, postupoval podľa názoru kasačného súdu správne. Pre posúdenie zákonnosti zadržania vodičského preukazu je nutné skúmať splnenie podmienok pre aplikovanie tohto opatrenia, ktorými sú možnosť uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla, ak skutkové okolnosti skutku (doposiaľ zistené s absolútnym vylúčením možnosti preukázania opaku) umožňujú jeho kvalifikáciu ako priestupku. Pri vydaní potvrdenia a taktiež rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu je potrebné ešte skúmať, či bol zachovaný postup v súlade so zákonom (§ 70 ods. 4 a 7 zák. č. 8/2009 Z. z.), a teda či bolo policajtom bezodkladne o zadržaní vodičského preukazu vydané potvrdenie a či správny orgán vydal rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu do 15 dní od zadržania (ak nebolo doposiaľ rozhodnuté o uložení trestu alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúce v zákaze vedenia motorového vozidla). Týmito skutočnosťami sa krajský súd v napadnutom rozsudku dostatočne zaoberal.

34. Na základe vyššie uvedeného krajský súd správne uzavrel, že pre vydanie rozhodnutia postačuje, ak konajúci policajný orgán vyhodnotí situáciu vzniknutú stretom motorových vozidiel tak, že dospeje k záveru, že voči jednému účastníkovi (viacerým) je dôvodné podozrenie, že nastali okolnosti, pre ktoré je mu možné vodičský preukaz zadržať, čo predpokladá dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku, za ktorý je možné v zmysle zákona o priestupkoch uložiť sankciu - zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Je potrebné aj správne a zákonné vyhodnotenie vzniknutej situácie ako dopravnej nehody (nie škodovej udalosti), čo bolo v danom prípade aj správne vyhodnotené, keďže medzi jej účastníkmi nedošlo k dohode o jej zavinení (§ 64 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z.).

35. Kasačný súd zároveň uvádza, že zadržanie vodičského preukazu predstavuje faktický úkon policajta, pričom potvrdením sa len deklarujú skutočnosti, na základe ktorých k tomuto zadržaniu vodičského preukazu došlo (označenie vodiča, ktorého vodičský preukaz bol zadržaný, dôvod zadržania, či sa povoľuje/nepovoľuje ďalšia jazda, označenie priestupku, z ktorého spáchania je vodič podozrivý). Zákon č. 8/2009 Z. z. stanovuje preto povinnosť vydať o zadržaní vodičského preukazu rozhodnutie s predpísanými náležitosťami, a to do 15 dní od zadržania, čo bolo v prípade sťažovateľa splnené.

36. Kasačný súd si dovoľí dodať, že aj keď nie je pre zadržanie vodičského preukazu rozhodujúce, či bude následne vodič uznaný vinným zo spáchania priestupku v konaní o priestupku, a teda sa preukáže jeho zavinenie dopravnej nehody, z administratívneho spisu vyplýva, že takéto rozhodnutie vydané bolo. Sťažovateľ bol rozhodnutím z 25.05.2017 uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 270 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 mesiacov, pričom do doby času zákazu činnosti za započítava čas, po ktorý na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednávaným priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t.j. od 23.12.2016. Rozhodnutie o priestupku bolo potvrdené rozhodnutím odvolaní z 13.09.2017 a nadobudlo právoplatnosť 25.09.2017.

37. Kasačný súd nevyhodnotil ako naplnený ani kasačný dôvod odklonu od rozhodovacej činnosti kasačného súdu. Sťažovateľ poukázal na jedno rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžd/4/2014. V sťažovateľom citovanom rozhodnutí bolo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie, ktorým bola žalobkyňa uznaná za vinnú z priestupku a bola jej uložená pokuta ako aj sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlo. Predmetom citovaného rozhodnutia nebolo rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, ako je to v tomto prípade, ale samotné rozhodnutie o priestupku, pričom Najvyšší súd v rozhodnutí poukazoval na formálne a materiálne chápanie pojmu priestupok a riešil aj doručovanie rozhodnutia o priestupku. Vzhľadom na to, že nejde o rozhodnutie, ktoré by bolo založené na rovnakom skutkovom a právnom základe, nemožno hovoriť o odklone krajského súdu od rozhodovacej činnosti kasačného súdu. Kasačný súd sa preto týmto rozhodnutím bližšie nezaoberal a poukázal na aktuálne rozhodnutie týkajúce sa zadržania vodičského preukazu, ktoré je vo veci aplikovateľné.

38. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa nesprávneho procesného postupu krajského súdu, ktorým malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že krajský súd nekonal o právnych otázkach, čím konal v rozpore s funkciou správneho súdnictva, kasačný súd uvádza, že nezistil naplnenie ani uvedeného dôvodu. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie z hľadiska jeho zákonnosti a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu a nezistil žiadne porušenia, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pričom z jeho rozhodnutia vyplýva, na základe akých skutkových a právnych pochybností krajský súd rozhodol o zamietnutí žaloby.

39. Kasačný súd považuje za potrebné pripomenúť, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolennej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny súd neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu orgánu verejnej správy (§ 27 ods. 2 a 3 S.s.p). Podľa kasačného súdu krajský súd tak postupoval.

40. Porušenie práva na spravodlivý proces, teda naplnenie kasačného dôvodu v zmysle ustanovenia § 440 písm. f) S.s.p., je možné konštatovať pri zásahu do procesného práva účastníka, ktorý musí dosahovať ústavnoprávnu intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. To platí aj pre nedostatky odôvodnenia, ktoré musia byť natoľko zásadné, že z odôvodnenia nie je možné vyvodiť skutkový a právny základ rozhodnutia správneho súdu.

41. Kasačný súd k námietke sťažovateľa týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozsudku dodáva, že krajský súd sa zaoberal pre konanie relevantnými námietkami a argumentmi vo vzťahu k zákonnosti zadržania vodičského preukazu, a preto nemožno rozhodnutie, v ktorom krajský súd nedal odpoveď na úplne všetky sťažovateľom nastolené otázky, bez ďalšieho považovať za arbitrárne, nedostatočne odôvodnené či nezákonné. Odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu vytvára dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

42. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

43. Kasačný súd záverom uvádza, že je potrebné prisvedčiť správnosti tvrdenia žalovaného, ktorý vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukázal na absenciu náležitostí kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods.

2 S.s.p. Sťažovateľ má povinnosť presne vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti, aby spĺňali kvalitatívne požiadavky kladené zákonom. Tento možno na prvý pohľad príliš formálny príkaz nie je samoučelný, ale je vyjadrením toho, že kasačný súd sa má v zmysle zákonnej úpravy vo svojich rozhodnutiach zaoberať dôvodmi, ktoré má povinnosť konkrétne uviesť právny zástupca, ktorý je na to kvalifikovaný svojím vzdelaním a profesiou, a nie dôvody prípustnosti a dôvodnosti kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku, sám vyhľadávať. (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 1622).

44. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa krajský súd v rámci svojho konania nezaoberal. Námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti sú obdobné ako námietky uplatnené v žalobe a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru o nutnosti zamietnutia kasačnej sťažnosti podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnej.

Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

45. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).